

СТАРИЯ МУЗИКАНТ

Все там до моста приведен седи,
тегли полекичка лжка,
а над главата му ревностно бди
черната старческа мжка.

Бурно край него живота кипи
в грижи и горести вечни,
и пжстроцветните шумни тжлпи
все тжй сж зли и далечни.

Привечер. Спуска се траурен здрач,
ситен снежец завалява,
спира цигулката горестен плач —
стареца немощно става.

И пригжрбен той пристжпя едва,
спира се тук-там и стене,
шепнат му злжчни, невнятни слова
зимните вихри студени.

Там — от скованата в мраз висина —
мигом през тжнкия облак
хвжрля му поглед печална луна,
фосфорно бледа и обла.

А зад гжрба му пристжпя Смжртта,
• кжрвава и многогоржка,
и по цигулката старческа тя
тегли полекичка лжка.

